

Nr 304.

Godkänd av första kammaren den 11 juni 1919.

Godkänd av andra kammaren den 11 juni 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående utredning huruvida och på vad sätt en förbättrad allmän pensionering av sjömän skulle kunna åvägbringas.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 20.)

(Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 6 och 13.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion hava enskilda motionärer framhållit önskvärdheten därav att en allsidig utredning måtte företagas i syfte att åstadkomma en effektiv sjömanspensionering.

Över ifrågavarande motion hava yttranden i vederbörlig ordning inhämtats av pensionsstyrelsen, socialstyrelsen, kommerskollegium, handelsflottans pensionsanstalt, Sveriges fartygsbefälsförening, ångfartygsbefälhavaresällskapet, Svenska eldareunionen, Svenska sjömansunionen, samt Stockholms, Göteborgs och Malmö sjömanshus, vilka yttranden äro bilagda vederbörande utskotts utlåtanden i ärendet.

Den inom riksdagen i ärendet förebragta utredningen giver oförtydbart vid handen, att hos alla grupper av personer eller institutioner,

vilka kunna antagas äga på praktisk erfarenhet grundad kunskap rörande det föreliggande spörsmålet samt ett direkt intresse för hithörande frågors rationella lösning, den uppfattningen förefinnes, att frågan om sjöfolkets pensionering icke kan anses tillfredsställande eller slutgiltigt löst genom den allmänna pensionsförsäkringen.

Av utlåtandena framgår ock, att bland de i ämnet initierade å avgörande punkter föreligga bestämda meningsskiljaktigheter i fråga om sättet för en förbättrad sjömanspensionerings anordnande.

Pensionsstyrelsen har i sitt i ärendet avgivna utlåtande i samband med uttalande av uppfattningen att förevarande pensioneringsfråga icke kan lösas genom den allmänna pensionsförsäkringen framhållit, att pensionsförsäkringen, sådan den för närvarande vore anordnad, icke vore tillräcklig för en effektiv pensionering över huvud, och har nämnda styrelse i konsekvens härmed i huvudsak endast hänvisat till den utredning för revision av pensionsförsäkringslagen, varmed styrelsen uppgivit sig för närvarande vara sysselsatt.

För sin del anser riksdagen en utredning i den genom motionen förebragta frågan vara av behovet påkallad, därvid bör övervägas, huruvida och på vad sätt åtgärder i utav motionärerna angiven riktning skulle kunna åstadkommas.

Med hänsyn till de olika meningar, som äro rådande bland de sakkunniga rörande sättet för åstadkommande av ifrågasatta pensionering, håller riksdagen, i likhet med socialstyrelsen, före, att å en blivande utredning i ämnet bör i första hand ställas kravet, att densamma göres fullt allsidig och opartisk. Härjämte bör förutsättas, att nödig hänsyn tages till redan bestående förhållanden. Riksdagen finner det därjämte uppenbart, att spörsmålet om sjöfolkets pensionering med hänsyn till föreliggande speciella omständigheter (de med sjömansyrkets utövning förenade säregna förhållanden, sjömanshusinstitutionen m. m.) betingar en alldeles särskilt omsorgsfull och mångsidig undersökning av berörda omständigheter och dessas inverkan å det sätt varpå en lösning av pensionsfrågan skall kunna vinnas.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes företaga en allsidig utredning, huruvida och på vad sätt en förbättrad allmän pensionering av sjömän skulle kunna åvägbringas.

Stockholm den 11 juni 1919.

Med undersåtlig vörndnad.
